

Jeg har ikke tallet her præsent, det kan være, at ministeren har det, men det er en meget stor del, der ikke bliver opklaret, og der er også andre former for kriminalitet, der ikke bliver opklaret.

De 104 tilfælde af misbrug, som ministeren nævner, er selvfølgelig de situationer, hvor det bevisligt kan gøres klart, at det er den pågældende, der har haft udgang, som har begået den nye kriminalitet. Det synes jeg, man skal have med i vurderingen af det samlede billede, når man sætter tallene op imod hinanden. Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge, om justitsministeren har et tal for antallet af personer på udgang. Det er mere interessant end antallet af udgange, når man sætter det i forhold til antallet af personer, der har begået ny kriminalitet. Det kunne være to andre tal, som vi i hvert fald kunne sætte op imod hinanden.

Når vi har stillet dette forslag, og når vi ønsker det gennemført, har det tre formål.

Punkt et selvfølgelig at undgå ny kriminalitet, altså inden for den gruppe, der begår ny kriminalitet. Der kan vi registrere, at der er nogle af dem, der har udgang, og vi undgår selvfølgelig den nye kriminalitet ved, at der er en mindre grad af udgang.

Punkt to er, at vi mener, at det at have udgang kan have et element af strafnedsættelse over sig i forhold til den straf, det er at skulle sidde yderligere i fængsel i perioder, hvor man ellers ville have fået udgang.

Det tredje er selvfølgelig det med befolkningens retsopfattelse. Vi synes, det er vigtigt. I politik taler man i vore dage meget om, at man med lovgivningen vil sende et signal. Der er jo næsten ikke en uge, hvor vi ikke har en ting til behandling i Folketingssalen, hvor vi diskuterer effekten af forslaget, og hvor et flertal i Folketinget samler sig om at ville sende et signal.

Er der et område, hvor det er vigtigt at sende et signal til befolkningen og ad den vej få højnet befolkningens retsopfattelse, er der vel ikke noget andet sted end her, hvor det kunne være mere nødvendigt. Derfor mener vi altså også, at det, at Folketinget kunne sende et signal om, at nu skærper vi altså reglerne for udgang fra fængsler, kunne være vigtigt for befolkningens retsopfattelse.

Men tak for behandlingen. Vi har noteret os, at der er rimelig opbakning om forslaget, og vi håber, at vi ved en senere lejlighed vil kunne opnå at få vedtaget et forslag som det her, så vi

kan få samlet og skærpet reglerne for udgang fra fængslerne.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg ved godt, at det umiddelbart ikke har nogen virkning på hr. Tom Behnke, hvad jeg siger, men mere af hensyn til de skriftlige kilder, der bliver skabt, når vi har talt fra denne talerstol, vil jeg sige, at det ikke er rigtigt, som man kunne få indtryk af under hr. Tom Behnkes talestrøm, at det ikke får konsekvenser for folk, der misbruger udgangsreglementet for de danske fængsler.

For det første er det sådan, at det at få udgang fra et dansk fængsel ikke er noget retskrav. Der er en lang række krav, der skal være opfyldt, for at man overhovedet kan få udgang. Det har jeg været inde på.

For det andet er det sådan, at der i hvert enkelt tilfælde skal være en vurdering af risikoen for misbrug, forinden der overhovedet gives adgang til at komme ud. Og så er det sådan, at i de heldigvis få tilfælde, hvor udgangsadgangen misbruges, får man også en disciplinær straf.

At det fungerer og virker som en straf, tror jeg, at de fleste af os, der har været ude at tale med de indsatte i fængslerne og deres talsmænd, er fuldt overtydet om. Det fungerer som en straf, når man ikke kan få adgang til udgang i forlængelse af, at man har misbrugt den, og vel at mærke også selv om det ikke har været et misbrug, som har været forbundet med ny kriminalitet, men hvor man er udeblevet og selv møder frem, og det ikke er politiet, der må eftersætte den undvegne.

Det her administreres stramt. Det er der al mulig grund til, for der ville heller ikke være respekt blandt de indsatte for udgangssystemet, hvis der ikke var en stram administration, og det er der.

Jeg vil godt sige, at jeg mener – og uanset hvilken regering der sidder, ville dens justitsminister også nødvendigvis have den mening – at der skal være en mulighed for udgangstilladelse fra de danske fængsler, for ellers vil det være umuligt for en justitsminister at tage ansvaret for at drive Kriminalforsorgen.

Fru Else Marie Mortensen har fuldstændig ret i, at dette redskab er et virkemiddel til selvdisciplineringen hos fangerne i fængslerne. Tænk på, at der er mange af dem, der sidder rigtig mange år i fængsel, og hvis man ikke i fængslerne havde denne adgang til ved ordent-